

Arrest

nr. 214 547 van 20 december 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. ANDRIEN
Mont Saint Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 7 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 januari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 juni 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor verzoeker en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 mei 2010 een aanvraag in van een verblijfskaart als familielid van zijn Belgische echtgenote. Op 19 oktober 2010 werd hij in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.2. Op 17 januari 2013 neemt de gemachtigde de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, onder de vorm van een bijlage 21. Deze bijlage 21 wordt thans bestreden, en luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

[...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Art 42 quater §1,4° van de wet van 15.12.1980 het huwelijk met de burger van de Unie die zijn begeleid of vervoegd hebben wordt ontbonden of nietig verklaard of er is geen gezamenlijke vestiging meer.

Uit het verslag samenwoonst dd 06.01.2012 blijkt het volgende: Betrokkenen wonen niet meer op het zelfde adres sedert september 2011. Er zijn geen voorwerpen van betrokkene meer in de echtelijke woning aan te treffen. De relatie met zijn echtgenote was dus van korte duur.

Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij zich sociaal geïntegreerd heeft in onze maatschappij. Gezien de jonge leeftijd van betrokkene, kan betrokkene nog een nieuwe start nemen in zijn land van herkomst. Bijgevolg wordt het verblijfsrecht van betrokkene ingetrokken.”

1.3. De bijlage 21 werd aan verzoeker betekend op 31 mei 2018.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij betoogt dat artikel 42quater van de Vreemdelingenwet oplegt dat bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Hij wijst erop dat hij in 2011 en 2012 tewerkgesteld was en betoogt dat geen rekening werd gehouden met de elementen zoals opgelegd in de voormelde bepaling.

2.2. De verwerende partij betoogt in de nota wat volgt:

“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de duur van het verblijf van verzoeker in het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Zulks blijkt uit het schrijven d.d. 7 maart 2012 aan de gemeente Diest (en het antwoord per fax d.d. 6 april 2012). Hieruit blijkt niet dat verzoeker dermate sociaal geïntegreerd is dat hij geen nieuwe start zou kunnen nemen in het land van herkomst. Verzoeker slaagde er niet in bewijzen voor te leggen van inkomsten uit zijn zelfstandige activiteit. Hij spreekt geen Nederlands, heeft geen gezinsleven (woont alleen met vrienden) en verkeerde in goede gezondheid.”

2.3. Artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitevinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat hij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het administratief dossier bevat een brief van 7 maart 2012 die aan verzoeker werd betekend op 9 maart 2012 en waarin hem wordt gevraagd om ten laatste op 8 april 2012 een aantal documenten voor te leggen “met het oog op het vervolledigen van het dossier”. Zo wordt verzoeker onder andere uitdrukkelijk gevraagd om documenten voor te leggen die betrekking hebben op zijn beroepsactiviteiten.

In antwoord op deze brief heeft verzoeker meegedeeld dat hij als zelfstandige in een carwash werkte. Hij voegde daarbij een aansluitingsformulier van het ondernemingsloket waarin hij als werkend vennoot wordt omschreven.

Het motief dat er blijk van moet geven dat rekening werd gehouden met artikel 42quater, derde lid van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij zich sociaal geïntegreerd heeft in onze maatschappij. Gezien de jonge leeftijd van betrokkene, kan betrokkene nog een nieuwe start nemen in zijn land van herkomst.”

Uit dit motief blijkt dan wel dat rekening werd gehouden met de sociale integratie van verzoeker in het Rijk, maar uit niets blijkt dat bij de totstandkoming van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht ook rekening werd gehouden met zijn economische situatie zoals artikel 42quater, § 1, derde lid dat voorschrijft. Nochtans werd door verweerder in de brief van 7 maart 2012 uitdrukkelijk gepeild naar zijn activiteit als werknemer of zelfstandige en legde verzoeker dienaangaande stukken voor.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 42quater, § 1, derde lid is derhalve aangetoond. De beschouwingen van verweerder in de nota doen aan het voorgaande geen afbreuk, nu het gaat om een post factum motivering waartegen verzoeker zich niet op adequate wijze heeft kunnen verweren in zijn verzoekschrift.

2.4. Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vaststelling dat de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden moet worden vernietigd. Dit leidt dan weer tot de vaststelling dat verzoeker terugvalt op zijn initiële verblijfsrecht, waarmee de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet compatibel is. Ook het bevel om het grondgebied te verlaten moet dus worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 januari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS